

— Туй се казва мжжъ! — се обади трети . . . Ба, като на Мъглата. Хванала мжжа си за носа.

Иванъ Тънкия, като чу, че окоряватъ Мъглата — почерпи по шише.

Тъй продължаваха тия веселби, до като живота между Изана Тънкия и жена му се изостри до тамъ, че при най-малката намъса на жена му, — тя получаваше плесница.

Тя почна да се кае за това, че още въ началото не се намъси да тури край на такива веселби. Само че късно разбра, колко необозданъ става онзи мжжъ, който не е пияница отъ младини.

— Този Павелъ, този Павелъ! Въ плевели душата му да изгние, — кълнеше тя.

А Павелъ, макаръ да пиеше наедно съ другитъ, знаеше си